

EUROPEISKA INVESTERINGSBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS YTTRANDE

av den 20 december 2000

på begäran av Europeiska unionens råd i enlighet med artikel 105.4 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen avseende förslag till rådets förordning om skydd av euron mot förfalskning

(CON/00/20)

(2001/C 19/09)

1. Den 11 september 2000 mottog Europeiska centralbanken (ECB) en begäran från Europeiska unionens råd om ett yttrande avseende kommissionens förslag KOM(2000) 492 slutlig av den 26 juli 2000 till en rådsförordning om skydd av euron mot förfalskning (nedan kallat kommissionsförslaget). Detta yttrande utgår ifrån såväl kommissionsförslagets text som texten till utkastet till förordning, sådant detta lyder efter överläggningarna i rådets arbetsgrupp för bedrägeribekämpning (nedan kallat utkastet till förordning).
2. ECB:s behörighet att avge ett yttrande grundar sig på artikel 105.4 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat fördraget). I enlighet med första meningen i artikel 17.5 i ECB:s arbetsordning har detta yttrande antagits av ECB-rådet.
3. ECB välkomnar allmänt sett kommissionens förslag. Det finns behov av ett enhetligt och överskådligt regelverk för att handlägga frågor som rör förfalskning av euron och för att ålägga såväl medlemsstaternas berörda myndigheter som kreditinstitut och övriga enheter som handhar kontanter i sin verksamhet vissa skyldigheter. Kommissionens förslag är särskilt välkommet eftersom man där försöker åstadkomma en tillräcklig grad av harmonisering, att medvetandegöra allmänheten och att få till stånd en generell tillämpning i alla medlemsstater. Kommissionens förslag kommer att underlätta bearbetningen av vissa uppgifter rörande förfalskningar av euron och främja samarbetet både inom Europeiska unionen och med tredje länder.
4. ECB stöder vad som sägs i motiveringen till kommissionens förslag om att Europols rättsliga ram bör stärkas när det gäller de strategiska och operationella frågorna i samband med kampen mot förfalskning av euron.
5. ECB överlämnar till rådet att bestämma lämplig rättslig grund för utkastet till förordning. ECB kan emellertid i denna fråga stödja ordförandeskapets inställning att texten rörande detta initiativ bör delas upp i två olika rättsakter, varav den ena antas inom gemenskapens regelverk (första pelaren) och den andra inom ramen för Avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen (tredje pelaren).

Detta yttrande inriktas främst på den text som skall antas inom gemenskapens regelverk.

6. ECB ställer sig positiv till att åtgärderna i utkastet till förordning, i enlighet med artikel 5 i rådets rambeslut av den 29 maj 2000 om förstärkning av skyddet mot förfalskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra påföljder⁽¹⁾, även kommer att gälla kommande sedlar och mynt i euro som ännu inte utgivits för att sättas i omlopp som lagligt betalningsmedel.

⁽¹⁾ EGT L 140, 14.6.2000, s. 1.

7. ECB konstaterar att vissa bestämmelser i utkastet till förordning även kommer att gälla icke auktoriserade sedlar. Dessa definieras som i) sedlar som framställts med hjälp av lagliga anordningar eller material men i strid med de rättigheter eller villkor enligt vilka de behöriga myndigheterna får ge ut valuta, eller ii) sedlar som satts i omlopp i strid med de villkor enligt vilka de behöriga myndigheterna får ge ut valuta. Enligt ECB:s uppfattning är sådana sedlar inte förfalskade, även om de framställts eller satts i omlopp i strid med gällande bestämmelser, och de kan inte skiljas från äkta sedlar. Eftersom avsikten med utkastet till förordning är att öka möjligheterna att förhindra förfalskning, kan dess bestämmelser endast i begränsad utsträckning gälla icke auktoriserade sedlar.
8. I utkastet till förordning anges att behöriga nationella myndigheter, Europol och kommissionen skall ha tillgång till de tekniska och statistiska uppgifter som finns hos ECB. Sådana uppgifter, särskilt de tekniska, kan vara strängt konfidentiella. ECB behandlar frågor om tillgång till dem enligt sina egna föreskrifter. Enligt dessa skall ECB utan dröjsmål meddela uppkomsten av nya förfalskningsklasser till nationella myndigheter, Europol och kommissionen för att dessa skall kunna utföra sina uppgifter. Med tanke på att sådana detaljerade, tekniska uppgifter som behövs för att skilja äkta sedlar från falska är strängt konfidentiella, måste ECB ha möjlighet att utforma och kräva särskilda sekretessregler för tillgång till dem. Sådan tillgång måste under alla förhållanden göras beroende av respektive sökandes behörighet.
9. I utkastet till förordning bör säkerställas att nationella analyscentrum (NAC) har möjlighet att undersöka och analysera alla misstänkta förfalskningar. Alla förfalskningar bör som regel sändas till NAC. Endast under särskilda omständigheter (t.ex. vid fall av omfattande beslag av förfalskningar) kan NAC antas komma att göra undersökningar på plats. På så vis säkerställs att undersökningen av särskilda defekter hos förfalskningarna kan utföras med specialiserad utrustning och att största möjliga jämförelsematerial kan användas.
10. Enligt kommissionens motivering skall det skapas former för samordning mellan ECB, Europol och kommissionen för tillämpningen av utkastet till förordning. ECB välkomnar detta initiativ.
11. ECB utgår ifrån att frågan om färgkopieringsapparater och utrustning för grafisk framställning skall förses med obligatorisk utrustning, som hindrar framställning av sedlar, fortfarande är under utredning. ECB upprepar att banken fäster stor vikt vid denna fråga, vilket även framgår av bankens rekommendation av den 7 juli 1998 avseende vissa åtgärder för att stärka det rättsliga skyddet för eurosedlar och euromynt (¹).
12. Detta yttrande skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 20 december 2000.

Willem F. DUISENBERG

ECB:s ordförande

(¹) EGT C 11, 15.1.1999, s. 13.